

OSTVARIVANJE PRAVA NA JUBILARNU NAGRADU PRIPADNIKA VOJSKE SRBIJE**Zakon o radu****član 37**

Primena posebnog propisa

Sentenca:

U postupku ostvarivanja prava na jubilarnu nagradu, po osnovu neprekidne efektivne službe u Vojsci Srbije, nema mesta primeni opštih propisa o radu.

Iz obrazloženja:

"Pravilno je, po oceni Upravnog suda, odlučio tuženi organ kada je u postupku, u kome nije bilo povrede pravila postupka, odbio žalbu tužilje, nalazeći da je pravilno postupio prvostepeni organ kada tužilji nije priznao pravo na isplatu jubilarne nagrade po osnovu neprekidne efektivne službe za 20 godina rada, jer je utvrdio da nisu ispunjeni uslovi propisani odredbom člana 48. Pravilnika o platama i drugim novčanim primanjima profesionalnih pripadnika Vojske Srbije (dalje: Pravilnik). Ovo stoga što iz spisa predmeta ove pravne stvari i iz obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je pravilno tuženi organ, na osnovu tužiljine radne knjižice i prijave na osiguranje, utvrdio da je, pre zasnivanja radnog odnosa na neodređeno vreme u Vojsci u VMA, dana 9.6.1993. godine, bila više puta u radnom odnosu na određeno vreme, između kojih su postojali prekidi, a da je efektivna služba u Vojsci u VMA u neprekidnom trajanju počela da joj teče dana 9.6.1993. godine, zbog čega joj se vreme provedeno u radnom odnosu na određeno vreme, a pre zasnivanja radnog odnosa na neodređeno vreme, ne može uračunati u efektivnu službu u neprekidnom trajanju. Pored toga, po oceni Upravnog suda, tuženi je pravilno ukazao da odredbe Zakona o Vojsci Srbije ne upućuju na primenu opštih propisa o radu u pogledu regulisanja prava na jubilarnu nagradu, obzirom da su uslovi za ostvarivanje ovog prava regulisani Pravilnikom.

Sud je cenio navod tužilje, koji se odnosi na primenu odredbe člana 37. Zakona o radu (dalje: Zakon) u konkretnom slučaju, ali je našao da nije osnovan. Naime, odredbom člana 37. Zakona, u stavu 1. je propisano da se radni odnos zasniva na vreme čije je trajanje unapred određeno kada su u pitanju sezonski poslovi, rad na određenom projektu, povećanje obima posla koje traje određeno vreme i sl., za vreme trajanja tih potreba, s tim što tako zasnovan radni odnos neprekidno ili s prekidima ne može trajati duže od 12 meseci. Odredbom stava 2. istog člana Zakona propisano je da se, pod prekidom iz stava 1. tog člana, ne smatra prekid rada kraći od 30 dana.

Obzirom na izneto, po nalaženju Upravnog suda, prekid kraći od 30 dana se ne smatra prekidom rada samo kod utvrđivanja dužine trajanja radnog odnosa zasnovanog na

određeno vreme. Naime, ova navedena odredba definiše pojam radnog odnosa zasnovanog na određeno vreme, a ne utvrđuje prava koja po osnovu rada pripadaju za period u kome lice nije u radnom odnosu, kao što je slučaj u ovoj upravnoj stvari.

Kako se na konkretnu pravnu situaciju ne može primeniti pomenuta odredba Zakona, na koju se tužilja poziva, to je tuženi, nalazeći da je pravilno primenjena odredba člana 48. stav 1. tačka 2) Pravilnika (Ministarstvo odbrane, Sektor za ljudske resurse - Uprava za kadrove, pov. br. ... od 17.1.2008. godine, sa izmenama pravilnika pov. br. ... od 10.6.2008. godine, pov. br. ... od 1.9.2008. godine i pov. br. ... od 25.1.2010. godine), kojom je, kao uslov za priznavanje prava na jubilarnu nagradu za 20 godina rada, predviđeno 20 efektivnih godina neprekidne službe u Vojsci, potvrdio prvostepenu odluku, dajući razloge koje u svemu, kao pravilne, prihvata i ovaj sud."

(Presuda Upravnog suda, 9 U. 30868/2010 od 30.8.2011. godine)

